

Укалямъ *м. св.* загрязню, замараю: А—бе, побратиме, собуй си баремъ царвуетѣ, че ще укалямъ прѣстолѣтъ! *Ч. 131.* Цѣла чета разбойници влазятъ укаляни и запрашени. *Рш. 50.* Слѣдъ всяко испразненіе укаляното отъ дѣтето не трѣбва само да ся отрива и осушява, нѣ и съвѣмъ трѣбова да ся омыва или пспира. *Л. Д. 70 р. 100.*

Укапка *с. ж.* пятно, син. дамга: Второй строй епидемія по бубыты ся познава по едны укапки (плескуды), които ся изсыпять по тѣлото на бубѣтъ и затова тѣхъ болестъ наричатъ *эпидеміѣ съ укапки* (дамгы). *Л. Д. 74 р. 187.*

Укапкъ (**са**) *м. св.* 1) закаплю(сь): Глѣдай да не укапнешъ дрѣхитѣ си (*или* да са не укапнешъ).—2) *въ средн. знач.* онаду: Снагата да ти угниѣ, мѣсата да ти укапятъ Като на горі лістите! *Д. 51, 10—12.*

Укарямъ *м. св.* обмолочу снопы, проѣхавъ по нимъ лошадыми: Така кѣту са укара до единъ стѣпень врахъ, запираѣтъ диканѣ и притѣрсаѣтъ го съ дървены дварожны вилы. *Пк. 59.*

Укахъркъ *м. св.* огорчу: Нея я бѣше страхъ да не бы съ това укахари брата си. *Зк. 200.*

Укачж *м. св.* повѣшу (*зм. окачж*): Человѣкъ едва ли ще намери мѣстище въ Ватиканъ да не намери укаченъ портрета на Н. Свѣтѣйшество. *Л. Д. 75 р. 7.* Всытѣ ламп закла и укачи повѣчето имъ месо въ готварницата, за да ся накадява. *Р. А. 61.—са*, влѣзу (на дерево): Пай се качі стара бабетина Укачі се у високу йелу. *Пс. 12, 110.* Тѣгай, ка отиде тамо, он се укачи и сѣде тамо у ябукуту. *іб. 11, 137.*

Уквасж *м. св.* вымочу;—**са**, вымокну: Дади Господь една кишя, коя трая 25 дни, дѣ що имаше извѣтрѣ зърно укваси са. *Зк. 21.*

Укинж *м. св.* уничтожу, упраздню: Той не можялъ да укыне великѣтъ хартіѣ. *Ј. 215.* На мнозина отъ патриціитѣ не ся допаднало за тѣхъ власть плебейскѣ и трудили ся да укынатъ трибунитѣ. *іб. 99.*

Укѣитж **Укѣичж** *м. св.* украшу: Една девоіка се облечѣ у чисте нове дреіе, па гу укѣиту с врбѣ. *Пс. 18, 453.* На сѣдѣ яблѣкы, черешы и прасковы—укѣчены съ цвѣтъ. *Р. 26.*

Уклефнж **Уклѣѡфнж** *м. св.* обвисну (объ ухахъ); понурюсь: Пална плоска—весело сръце; празна плоска—уклефнати уши. *Кп. 118.* Уклеф(в)наль, като въ горешниците,—като харле,—чегато му ся потънале гемийте въ Черно море. *іб. 142.*

Укоренъ *пр.* бранный, оскорбительный: Той дава да му плювать въ мустакитѣ и да го коряѣтъ съ сѣкакви укорни думы. *Тб. 71.* За благодареніе обсыпавмы простодушныты селяны съ найукорныты думы и прѣкоре. *Л. Д. 69 р. 200.*

Укоръ *с. м.* укоръ: За срамъ и укоръ.—